

Hazan Yüregini Burkmasın Şevkiyle Yandırsın

— Yazan Adam · 19 Nisan 2013

Ey ruhumun hicran damlası
Kaç zamandır sessizliğin inhisarında seni dinliyorum
Dinmeyen bir gamın, içini acıtan bir ıstırabın izlerini azcimle hissediyorum
Ne vakit bitecek bilmiyorum, hüznün bu kadar kuşatan serencamında gözyaşlarını siliyorum

Şevk umudun tezahürü ve menbaidir
Yılgın yürekte ve nisyan içinde çırpınan bir halin dilinde sarsılır
Hevesin peşinde, nefsin tesirinde, ukteleşen cefanın melalinde dövünme acıtır
Nasibin ve azmin umuduna koş, aklın ve iradenin istikametinde koş, hak vaktinde aranır

Sine-i sürurumdan kopan yapraklar var
Her ibreti ve nakşedeniyle içimde birikir ar, yoksa akıl neye yarar
Her zerrede ve kismetin kader defterinde vaktini bekleyen hak ve hakikat ülfettir yar
Nazlanmak ve sızlanmak suskun ve pasif aklın ve iradenin hakkı değildir, hak inşirah üzere muhakeme edenindir

Değme felek değme telime benim diyorum
İçimden geldiği nispette kal etmeyi istiyorum, el hak çekiniyorum
Hiçbir nefesi üzme veya hicrana sevk etmek istemiyorum, kıymet atfedene hasrediyorum
Sessiz çığlığın idraki ve inkişafıyla ne kadar acziyet içinde bulunduğumu itiraf eyleyip, çekiliyorum

Mustafa CİLASUN